

A^o. 1917.

N°. 35.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING van den 11den Juli 1917, tot wijziging
van eenige belastingverordeningen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is eenige
belastingverordeningen te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad,
vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

In de *Grondbelastingverordening* 1908 (P. B. 1908 N° 27),
zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van den 22n.
November 1913 (P. B. 1914 N° 1), wordt artikel 31 gelezen
als volgt:

„De Raad stelt zoowel den voorzitter der hoofdcommissie
of commissie als den aangeslagene in de gelegenheid om het
bezwaar, desverkiezende mondeling of schriftelijk, toe te lichten.

Aangeslagenen op de andere eilanden dan Curaçao kunnen
het bezwaar desverkiezende mondeling toelichten in eene verga-
dering van de commissie van aanslag die den aanslag heeft
vastgesteld. Het verlangen daartoe moet bij de indiening

van het bezwaarschrift aan den voorzitter der commissie worden te kennen gegeven.

De commissie van aanslag maakt van de toelichting van den aangeslagene een proces-verbaal op, dat aan den Raad van beroep wordt toegezonden.

De voorzitter der hoofdcommissie op Curaçao is bevoegd de voorzitters der commissies op de andere eilanden te vertegenwoordigen.

De Raad kan een of meer deskundigen aanwijzen om hem voor te lichten en goederen op te nemen.

De uitspraak van den Raad is met redenen omkleed en wordt, door den voorzitter met den secretaris of een der leden ondertekend, in afschrift toegezonden aan den Inspecteur der belastingen, die voor de uitvoering zorg draagt, en aan den belanghebbende."

In de *Gebruiksbelastingverordening* 1908 (P. B. 1908 N° 45), zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van den 16n. December 1910 (P. B. 1910 N° 67), wordt artikel 71 gelezen als volgt:

„De Raad stelt zoowel den voorzitter der commissie van aanslag als den belastingplichtige in de gelegenheid om het bezwaar, desverkiezende mondeling of schriftelijk, toe te lichten.

Aangeslagenen op de andere eilanden dan Curaçao kunnen het bezwaar desverkiezende mondeling toelichten in eene vergadering van de commissie van aanslag die den aanslag heeft vastgesteld. Het verlangen daartoe moet bij de indiening van het bezwaarschrift aan den voorzitter der commissie worden te kennen gegeven.

De commissie van aanslag maakt van de toelichting van den aangeslagene een proces-verbaal op, dat aan den Raad van beroep wordt toegezonden.

De voorzitter der commissie op Curaçao is bevoegd de voorzitters der commissies op de andere eilanden te vertegenwoordigen.

De Raad kan omtrent de bepaling der huurwaarde een of meer deskundigen raadplegen en hun opdragen de percelen op te nemen.

De Raad kan een aanslag vaststellen, afwijkende zoowel van de aangifte als van den ambtshalve opgelegden aanslag.

De uitspraak van den Raad is met redenen omkleed en wordt, door den voorzitter en secretaris of een der leden ondertekend, in afschrift toegezonden aan den Inspecteur der

belastingen, die voor de uitvoering zorg draagt, en aan den belanghebbende.”

In de *Inkomstenbelastingverordening* 1906 (P. B. 1906 N° 16), zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van den 12den December 1916 (P. B. 1916 N° 50), worden aan artikel 20 de volgende nieuwe leden toegevoegd:

„Aangeslagenen op de andere eilanden dan Curaçao kunnen het bezwaar desverkiezende mondeling toelichten in eene vergadering van de commissie van aanslag die den aanslag heeft vastgesteld. Het verlangen daartoe moet bij de indiening van het bezwaarschrift aan den voorzitter der commissie worden te kennen gegeven.

De commissie van aanslag maakt van de toelichting van den aangeslagene een proces-verbaal op, dat aan den Raad van beroep wordt toegezonden.”

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den 11den Juli 1917..

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 24n. November 1917.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life. It is shown that the problem is not only a scientific one, but also a philosophical one. The scientific aspect of the problem is concerned with the question of how life arose from non-life. The philosophical aspect is concerned with the question of whether life is a necessary part of the universe or whether it is a mere accident.

The second part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life. It is shown that there are three main theories: the theory of spontaneous generation, the theory of panspermia, and the theory of abiogenesis. The theory of spontaneous generation is the oldest and simplest, but it is also the least plausible. The theory of panspermia is the most plausible, but it is also the most difficult to test. The theory of abiogenesis is the most recent and most complex, but it is also the most promising.

The third part of the paper is devoted to a discussion of the evidence for the origin of life. It is shown that there is a great deal of evidence in favor of the theory of abiogenesis. This evidence includes the discovery of the first fossilized micro-organisms, the discovery of the first simple organic molecules, and the discovery of the first complex organic molecules.

The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the implications of the origin of life. It is shown that the origin of life has important implications for our understanding of the universe and for our understanding of ourselves. It is also shown that the origin of life has important implications for the search for life on other planets.